

BİR ÖĞRETMENİN YOLCULUĞU

Güneş batmış, yürümekten ayakları yorulmuş, ilerdeki yeni evlerden birinin gölgesinde efkarlı ve üzüntülü bir halde oturmuştu. Aniden bir genç ona: “Neyin var amca? Neyin var? Söyle bana?” demişti.

Yaşlı bedevi huzur bulup, korkutacağı bir şey görmemek üzere başını kaldırıp adamın yüzüne gözünü dikti ki ve adama:

-“Taif’ten Küleyb bin Yusuf es-Sakafi adlı bir adamı bana gösterir misin?” Adam şaşırarak ona dedi ki:

-“Aman sen ne diyorsun, dediğin farkında mısın? Yusuf es-Sakafi’nin oğlu musun? Haccac’ın kardeşi misin?” Bedevi bu sözü duyur duymaz gençten uzaklaştı ve giderken ağız dolusu gülererek dedi ki:

-“O zaman kendisi Haccac! Yemin ederim, ta kendisidir; el-Haccac’dır! Onu Küleyb diye çağırıyorduk, Allah belasını versin; ne kadar itaatsizdir! Bu hainin nerede olduğunu bana söylemez misin? Allah rezil etsin ne kadar cahil bir bedevinin! Emiri böyle mi niteliyorsun?”

Kalbi korkudan donup kalmak üzereyken konuştuklarını kimse duymasın diye korkarak her tarafa bakar ve bedeviye fısıldayarak:

-“Allah aşkına sesini kısar mısın!” der. “Vay sana... Haccac’ın kim olduğunu bilmiyor musun?.. Bu beldelerde yaşayanlardan değil misin?”

Bedevi, duyduklarından çok hoşlanıp gene gülmeye başlar ve ona:

-“Hayır, ben gök sakinlerinden biriyim. Taif dağının tepesinden bu saat yere kondum, Haccac’ı ise insanların arasında onu en çok bilenim!” der. “Çocukların aptal bir öğretmenidir; onlara Arapça öğretiyordu!” der.

-“Vay başına gelenlere ey bedevi!.. Vallahi o iki Irak’ın (İran-İrak) emiri, ibn uz-Zubeyr’in öldüreni, Emevi halifeliliğin kılıcı ve temellerini tutturandır.”

-“Sen şaka mı yapıyorsun!”

-“Bunun şakası olur mu? Vay sana, kime istersen sor!”

-“Küleyb mi iki Irak’ın emiri? Ey Akîl yazık ki saçın beyazlığına!.. Ey adam vay sana vay, onu bana göster... Göster bana...”

Bedevi, Haccac’ın yanına girer girmez, Haccac onu ilk bakıştan tanır, ona doğru yerinden fırlayıp koşar, arkadaşına sarılarak ona “hoş geldin” der. Ve şöyle devam eder:

-“Akîl, yaklaş!”

-“Gerçekten beni tanıdın mı?”

-“Haccac, Küleyb’in arkadaşlarını inkar eder mi? Çocuklarımız nasıl?”

-“Nasıl bütün bunlara erişebildin?”

-“Eriştim çünkü erişmek istedim çünkü.”

-“Ah Akîl, bilsen bunun karşılığında ne kadar can feda ettim!”

-“Ama muhteşem bir şey Küleyb!”

-“Evet, muhteşem bir şeydir, ama ben istedim ki keşke olmasaydı; uğruna kan dökmüşüm, Allah’ın evine doğru el uzatmışım.”

-“Vay sana Küleyb! Bunların hepsi senden mi çıkar?”

-“Evet, benden çıkmıştır.”

-“Ama Küleyb’in Taif’teki evine ne olmuş? Söylesene!”

-“Taif’teki evimi ve çocuklarla geçirdiğim günleri ne kadar özledim... Evin içinde hayatımın baharını terk ettim Akîl! Evin içinde hayatımın baharını terk ettim Akîl...”

-“Sonbahar ve kış geldikten sonra bahar geri döner mi Küleyb?!”

-“Hayır, hayır dönemez...”

